

Какъ работи паякътъ.

(М. Биковъ).

Тази пролѣтъ Михалчо бѣше много боленъ. Той прѣкара три седмици въ постеля и прѣзъ това врѣме толкова ослабна, щото не можеше нито да тича, нито да ходи бързо. Той обичаше повече да седи на балкона, озаренъ отъ слънцето и отдалече да се любува на птичкитѣ, дърветата и цвѣтията. Тѣй той прѣкарваше по цѣли часове. Веднажъ Михалчо забѣлѣжи единъ голѣмъ паякъ въ жгѣла на балкона. Паякътъ изглеждаше твърдѣ загриженъ и обикаляше тънката си мрѣжа тѣй, като да я разглеждаше. Причината на това бѣше силния вѣтъръ, който духаше срѣщу жгѣла. Мрѣжата се надуваше и вѣтъра можеше да я завлѣче. Какво да се прави? Най-послѣ паякътъ се досѣти. Той видѣ на подѣтъ на балкона малка прѣчица, дълга около петъ-шестъ сантиметра и дебела колкото моливъ. Паякътъ веднага се спушна на пода, допѣлзѣ при прѣчицата, обви я съ паяжина и почна да се изкачва по нижката, по която бѣ слѣзълъ. Товарътъ бѣше тежъкъ и бѣдния паякъ работѣше съ всички сили. Току що стигна до мрѣжата, нижката се скъса и прѣчицата падна. Нѣмаше какво да се прави. Трѣбваше да се почне работата отъ ново. На Михалча дожалѣ твърдѣ много за паяка и той бѣше готовъ да му помогне. Паякътъ би се уплашилъ отъ такава помощъ. — Най-послѣ прѣчицата бѣше изкачена на върха. Паякътъ я прикрѣпи въ мрѣжата, която стана по-тежка и прѣстана да се движи.

Михалчо тѣй се бѣше вгледалъ въ паяка, щото не забѣлѣза, какъ мина врѣмето до обѣдъ.

Прѣвелъ : Л. Бобевски.

